

IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O TIJEKU STEČAJNOGA POSTUPKA I STANJU
STEČAJNE MASE

Naš broj: ST-426

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj spisa St-2944/2016

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište)

TRICON NEKRETNINE D.O.O. U STEČAJU, OIB: 51698322982, ZAGREB, MASARYKOVA
11

I. TIJEK STEČAJNOGA POSTUPKA U RAZDOBLJU OD 27. 01.2021.-27.09.2021.

Krajem lipnja 2020. zaprimljena je 2.° odluka kojom je sud u predmetu Ovr-6460/2015 u odnosu na jedinu nekretninu koja čini ukupnost stečajne mase, u bitnom, pravomoćno odlučio da ovršenik (stečajni dužnik) nema pravo na troškove stečajnog postupka, osim u dijelu koji se odnosi na PDV u odnosu na koji je dio postupljeno remisorno. Protiv ovakve odluke stečajni upravitelj podnio je prijedlog za dopuštanje revizije, s obzirom da ista po njegovom mišljenju derogira kogentne odredbe Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ), a istodobno i prijedlog za određivanje troškova po osnovi PDV-a.

Sukladno navedenoj odluci, 1.° sud 14. srpnja 2020. donio je zaključak o predaji nekretnine kupcu.

Nadalje, prvostupanjski sud donio je rješenje kojim je odbijen zahtjev za naknadu troškova po osnovi PDV-a (u prilogu). Protiv istog je dana 20. listopada 2020. izjavljena žalba (u privitku, omaškom nije dostavljena uz ranije izvješće). Dakle, u ovom postupku čeka se uplata sredstava za pokriće nastalih troškova stečajne mase, s obzirom da je ovršni sud smatrao da troškovi uopće ne postoje, te nije dodjeljivao nikakve troškove.

II. STANJE STEČAJNE MASE

Stečajna masa sastoji se od očekivanog potraživanja od kupca nekretnine koja je pred zemljišnoknjižnim odjelom Općinskog suda u Novom Zagrebu upisana kao:

k.č.br. 999/1 DVORIŠTE od 3840 m2

UKUPNO: od 3840 m2

Upisano u zk.ul.br. 50568 Katastarska općina: 9996, BLATO NOVO,

Naime, kupac nekretnine, društvo KPB IMMOBILIEN GmbH bilo je založni vjerovnik, a istodobno (po odluci ovršnog suda) nisu uplaćeni apsolutno nikakvi troškovi stečajnog postupka.

III. RADNJE KOJE ĆE SE PODUZETI U NAREDNOM RAZDOBLJU

Čeka se odluka VSRH-a o dopuštenosti revizije, kao i odluka suda drugog stupnja povodom žalbe izjavljene protiv prvostupanjskog rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu kojim je prvostupanjskim rješenjem odbijen zahtjev za naknadu troškova po osnovi PDV-a.

Mjesto i datum

Zagreb, 27. rujna 2021.

Stečajni upravitelj

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Nikola Remenar**, OIB **48313195864**, dana **20.10.2020.** u **18:11:15** sati u svojstvu **Stečajni upravitelj** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Općinski sud u Novom Zagrebu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	Ovr-6460/2015
Primjedba	TRICON NEKRETNINE d.o.o. u stečaju - ST-426 - žalba protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za plaćanje troškova po osnovi PDV-a (dp).pdf

Podnesak

Vrsta	Žalba
Podnositelj	Nikola Remenar - Stečajni upravitelj
Broj stranica	6
Naziv datoteke sa sadržajem	TRICON NEKRETNINE d.o.o. u stečaju - ST-426 - žalba protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za plaćanje troškova po osnovi PDV-a (dp).pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	129,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	d2d493aeca8798f94bb0b5e2be407b466a1e7bc2ffdcef2e9e4942cf6515445d

TRICON NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB: 51698322982

Poštanski pretinac 610, 10000 Zagreb (Gajeva ulica 57)

e-mail: stecajni.upravitelj.nremenar@gmail.com

mobitel: +385 98 55 00 77

OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU

TURININA 3

10010 ZAGREB

U Zagrebu, 20. listopada 2020.

Naš broj: ST-426

Broj: Ovr-6460/2015

Ovrhovoditelj: KPB Immobilien GmbH sa sjedištem u Austriji, Beč, Wächtergasse 1/11, OIB: 47243516908, kojega zastupa punomoćnik Boran Bušurelo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o.

Ovršenik: TRICON NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Zagreb, Masarykova 11, OIB: 51698322982, zastupano po stečajnom upravitelju Nikoli Remenaru, Gajeva ulica 57, Zagreb

ŽALBA OVRŠENIKA

1. Dana 12. listopada 2020. ovršenik je od odvjetnice Vesne Terhaj obaviješten da je primio rješenje naslovnog suda br. Ovr-6460/2015 kojim je, u bitnom, odbijen prijedlog stečajnog upravitelja za naknadu troškova po osnovi poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 2.752.863,89 kn, te je kupac oslobođen polaganja kupovnine za preostali iznos od 1.376.431,94 kn. (dalje u tekstu: „pobijano rješenje” ili „pobijana odluka”).
2. Ovršenik opetovano obavještava sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu imenovan kao novi stečajni upravitelj ovršenika s adresom kako je navedeno u zaglavlju, te predlaže da mu se korespondencija dostavlja slubženim i propisanim putem – u njegov elektronički sandučić. službeno zaprimio drugostupanjsku odluku (iako je upoznat s njenim sadržajem).

Ovo isto vrijedi i za podnesak ovrhovoditelja kojim se predlaže vraćanje jamčevine ovrhovoditelju, jer je i o njemu novi stečajni upravitelj obaviješten posrednim putem.

Odvjetnica Vesna Terhaj opunomoćena je bila samo za podnošenje prijedloga za dopuštanje revizije, te u ostalim radnjama ne zastupa ovršenika, pa se moli svu korespondenciju slati na adresu iz zaglavlja, odnosno u elektronički sandučić stečajnog upravitelja.

3. Protiv pobijanog rješenja ovršenik ovim putem izjavljuje žalbu po svim žalbenim osnovama, tj.:

- a) zbog bitne povrede odredaba ovršnog postupka
 - b) zbog pogrešne primjene materijalnog prava
 - c) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
4. Načelno govoreći, iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da sud pravilno zaključuje da na strani ovršenika postoji obveza plaćanja PDV-a, ali pogrešno zaključuje da to ne bi trebao platiti ovršenik.
5. Čini se da glavno pitanje problema sud navodi na str. 3. pobijana odluke, kada pri dnu stranice ističe:

Sporno je može li sud iz prihvaćene najpovoljnije ponude zasnovane na objavljenoj početnoj dražbovanoj cijeni, obračunati PDV, i naknadno u rješenju o dosudi, naložiti kupcu da položi iznos PDV-a iz ostvarene kupoprodajne cijene, ako to prethodno nije navedeno u uvjetima prodaje.

Upravo suprotno konstataciji o postojanju spora, spora nema, već se svakako radi o obvezi ovrhovoditelja, ali, valja odmah reći, ovo pitanje postavlja se samo u situaciji u kojoj je došlo do „prijeboja“, tj. u situaciji u kojoj je založni vjerovnik iskoristio pravo po čl. 107. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; dalje u tekstu: OZ) i zahtijevao oslobađanje od polaganja kupovnine.

Nadalje, sud pogrešno nastavlja:

U slučaju da je kupac nekretnine obveznik na plaćanje PDV-a koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti, stečajni dužnik, kao isporučitelj nekretnine ima pravo izbora za oporezivanje, što znači da stečajni dužnik kao isporučitelj neće obračunati PDV, već će kupac nekretnine porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza, u cijelosti obračunati PDV na kupljenu nekretninu koji može odbiti kao pretporez.

Ovakva tvrdnja, iako nije *per se* kritična za odluku ipak zahtijeva napomenu da se mora raditi o nekretnini koja nije u sustavu PDV-a, a to će, skraćeno biti „stare“ nekretnine (one kod kojih je od datuma prve uporabe prošlo 2 godine) i negrađevinska zemljišta. U tom slučaju isporuka nekretnina nije oporeziva PDV-om, već porezom na promet nekretnina, ali prodavatelj (ovršenik) može izabrati da se umjesto poreza na promet nekretnina transakcija oporezuje PDV-om u režimu prijenosa porezne obveze. Izbor ovršenika bit će moguć samo u slučaju da kupac jest obveznik PDV-a, odnosno takav izbor ne postoji ako kupac nije obveznik PDV-a.

6. Očito je da prvostupanjski sud smatra bitnim da se u uvjetima prodaje navede da se plaća PDV.

Tako se, primjerice, na str. 2. u paragrafu 5. pobijane odluke sud navodi:

U zaključku o prodaji nije navedeno da nekretnina podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost (PDV) niti da taj porez plaća kupac nekretnine, niti da je kupac dužan položiti troškove unovčenja predmetne nekretnine koji bi se odnosili na PDV za nekretninu koja je predmet ovrhe.

Na str. 3. navodi, kako je gore navedeno:

Sporno je može li sud iz prihvaćene najpovoljnije ponude zasnovane na objavljenoj početnoj dražbovanoj cijeni, obračunati PDV, i naknadno u rješenju o dosudi, naložiti kupcu da položi iznos PDV-a iz ostvarene kupoprodajne cijene, ako to prethodno nije navedeno u uvjetima prodaje

Na str. 4. navodi se:

U konkretnom slučaju to bi značilo da je ovršenik kao stečajni dužnik kao isporučitelj nekretnine trebao unaprijed objaviti da se na utvrđenu cijenu predmetne nekretnine plaća PDV. Stoga se objavom početne cijene na elektroničkoj dražbi u iznosu od 13.764.319,43 kn ima smatrati da ta početna cijena sadrži obračunati PDV, koji će kupac koji nije obveznik plaćanja PDV-a platiti plaćanjem postignute kupoprodajne cijene. Nije kupac taj koji treba znati treba li ili ne treba plaćati PDV, on je dužan platiti kupoprodajnu cijenu koju je prodavatelj prihvatio, a PDV se plaća iz ostvarene kupoprodajne cijene.

Konačno, sud donosi stav (str. 4., paragraf 7.):

Drugim riječima, u situaciji kad je kupoprodajna cijena utvrđena u ukupnom iznosu od 17.205.399,29 kn i kad nije navedeno sadrži li u sebi ta cijena PDV odnosno da kupac ima obvezu plaćanja PDV-a iz polučene kupoprodajne cijene, ako je ovršenik kao isporučitelj nekretnine obveznik plaćanja PDV-a tada treba uzeti da tako ukupno navedena cijena u sebi sadrži i PDV.

7. Stav prvostupanjskog suda je pogrešan. Ni na koji način navođenje okolnosti koju zahtijeva sud ne može utjecati na porezne obveze sudionika.

Na strani kupaca (ponuditelja) ne radi se nikakva zabuna o tome je li njihova ponuda konačna cijena ili nije. Svaki ponuditelj zna (ili bi morao znati) (i) da li je u sustavu PDV-a ili nije, svaki ponuditelj zna (ili bi morao znati) (ii) da li je ovršenik u sustavu PDV-a ili nije i svaki ponuditelj zna ili bi morao znati (iii) da li je za nekretninu izdan pravomoćan akt za građenje.

Na temelju toga svaki kupac (ponuditelj) zna ili bi morao znati da li postoji obveza PDV-a na strani prodavatelja ili se radi o prijenosu porezne obveze ili postoji obveza plaćanja poreza na promet nekretnina.

8. Ovršenik, za razliku od ovrhovoditelja, ne zna tko su ponuditelji za nekretninu, već to saznaje tek na kraju elektroničke javne dražbe (rješenje o dosudi).

Dakle, ovršenik ne može unaprijed, a kako to zahtijeva prvostupanjski sud, navesti da li će biti u obvezi PDV-a ili ne. Ovo iz prostog razloga što postojanje te obveze ovisi o statusu kupca, koji je, ponavljamo, za ovršenika skriven.

9. Ipak, ovršenik želi reći da su navodi pod 6. i 7., u krajnjoj liniji, izlišni. Naime, pitanja obveza za ovršenika uređuje čl. 113. s naslovom „Prvenstveno namirenje” i čl. 114. s naslovom „Namirenje ostalih tražbina”.

Prvenstveno namirenje

Članak 113.

(1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redoslijedom:

1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;

2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina

Članak 114.

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 113. ovoga Zakona namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(5) Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 113. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 113. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

10. Dakle, pitanje prioriteta tražbina (onih koje imaju prednost čak i pred založnim vjerovnikom 1. reda) nije nešto što ovisi o tome da li su takve prioritetne tražbine navedene u zaključku o prodaji ili drugom aktu, a kako to pogrešno tumači prvostupanjski sud, već se radi o slovu zakona.

Sam zakonodavac prepoznaje činjenicu da ovršenik neće znati za ponuditelja, pa ni za porezni tretman transakcije sve do trenutka koji je jako udaljen od objave uvjeta prodaje (zaključak o prodaji) – zato i postoji st. 2. predmetnog članka.

11. Nadalje, na ovaj postupak primjenjuju se i odredbe Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ) s obzirom da je protiv ovršenika otvoren stečajni postupak, a ta činjenica obvezuje i ovršni sud.

Nakon što je, u ovoj pravnoj stvari (po mišljenju ovršenika pogrešno) predmet pravomoćno nastavljen pred općinskom sudom (iako je u pitanju tzv. novi stečaj, tj. onaj kod kojeg je prijedlog za otvaranje podnesen na ili nakon 1. rujna 2015.), sud je trebao primijeniti odredbe starog Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 44/96, 161/98 – Zakon o bankama, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08 – Zakon o kreditnim institucijama, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13 – Rješenje USRH; dalje u tekstu: sSZ), konkretno čl. 164. a koji glasi:

*Obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika
Članak 164.a*

(1) Nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu.

(2) Iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će: 1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju. (3) Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

(3) Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika

prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

12. Međutim, u situaciji u kojoj do prodaje dolazi prijebojem (oslobađanjem od polaganja kupovnine), dakle u onoj u kojoj je kupac prvi založni vjerovnik logički je nemoguće da stečajni sud ostvaruje ovlasti iz gore navedenog čl. 164.a st. 2. sSZ. Ovo iz jednostavnog razloga što nema nikakvog iznosa dobivenog od ovršnog suda, pa je bespredmetno pričati o raspodjeli takvog iznosa.

Isto tako, čini se da nema osnove po kojoj bi stečajni sud mogao naložiti kupcu plaćanje bilo kakvih opravdanih troškova ili sl.

Upravo zato, u spomenutoj situaciji obračun troškova stečajnog postupka i svih obveza koje terete nekretninu trebao bi napraviti ovršni sud, te bi iz tog razloga trebao i naložiti plaćanje tih iznosa stjecatelju nekretnine - kupcu. U konkretnom slučaju to se odnosi na spomenuti iznos poreza na dodanu vrijednost.

13. Konačno, ovršenik želi reći da u SZ i općenito stečajnom postupanju postoje određena načela postupanja koja Stečajni zakon (Narodne novine 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ) propisuje u čl. 11., gdje se govori o načelu pismenosti, načelu hitnosti, inkvizitornom načelu.

Iako ga SZ ne imenuje izričito, svakako je jedno od načela i ono koje bi mogli nazvati načelom zabrane stvaranja nepodmirenih obveza.

To načelo, ukratko, znači da sve obveze u poslovanju stečajnog dužnika nastale nakon otvaranja stečajnog postupka trebaju biti podmirene i uredno podmirivanje takvih obveza i sprječavanje da iste budu nenamirene jedna je od temeljnih zadaća stečajnog upravitelja.

Ovo načelo ostvaruje se kroz više odredbi. Primjerice:

- 1) kad stečajni dužnik nema imovine (pa dakle ni mogućnosti podmirivanja budućih obveza), niti vjerovnici ne uplate predujam za namirenje troškova postupka provodi se skraćeni stečajni postupak na način da se isti otvara i istovremeno zaključuje (čl. 431 SZ-a); isti se dakle niti ne provodi
- 2) čl. 132. SZ-a također predviđa otvaranje i zaključenje postupka kad nema imovine stečajnog dužnika niti predujma uplaćenog od vjerovnika za namirenje troškova postupka
- 3) stečajni upravitelj dužan je podnijeti prijavu o nedostatnosti mase prema čl. 293. i 294. SZ-a kad ista nije dovoljna za namirenje troškova, tj. ostalih obveza stečajne mase
- 4) čl. 253. koji uređuje raspodjelu utrška i navodi da se prije svega namiruju troškovi utvrđivanja i unovčenja predmeta razlučnog prava, itd.

Dakle, u situaciji u kojoj nije moguće podmirivati nastale ili predvidive obveze, stečajni se postupak obustavlja i neće se dalje provoditi, odnosno isti se istodobno zaključuje s otvaranjem. *Ratio legis* ovakve odredbe je lako razumljiv – nema smisla provoditi postupak radi namirenja vjerovnika kad će taj postupak stvoriti troškove koji su veći od iznosa koji vjerovnici maksimalno mogu očekivati (a koji bi trebao odgovarati vrijednosti stečajne mase).

14. U konkretnoj situaciji, a kad bi opstalo prvostupanjsko rješenje imamo upravo takav paradoks.

Prvostupanjski sud točno zaključuje da postoji obveza PDV-a na strani ovršenika (kao isporučitelja nekretnine u ovršnom postupku), ali onda ostavlja otvorenom navedenu obvezu, *de facto* ne dopuštajući njeno namirenje iz stečajne mase. Ovo bi onda značilo da stečajna masa (koja je sada jednaka nuli, s obzirom da nekretnina više nije vlasništvo ovršenika, a istodobno ne postoji potraživanje prema kupcu nekretnine) nije dovoljna za

namirenje troškova stečajnog postupka. Dakle, ovršni sud *de facto* obustavlja stečajni postupak.

15. Iz svega navedenog vidljiva je neodrživost pobijane odluke.

16. U odnosu na točku II. izreke pobijanog rješenja, ističe se da se sa strane stečajnog dužnika radi o sredstvima koja će, *in ultima linea*, biti potrebno proslijediti Poreznoj upravi. Ovo iz razloga što je predmetnom transakcijom za stečajnog dužnika, ovdje ovršenika, nastala obveza plaćanja PDV-a u iznosu od oko 2,7 milijuna kuna.

Evidentno je da stečajni dužnik nema ta sredstva, te da se radi o prioritetnoj tražbini. Dakle, vraćanjem navedenog iznosa ovrhovoditelju moguće je zamisliti situaciju u kojoj drugostupanjski sud preinačava pobijano rješenje na način da obvezuje ovršenika na uplatu troškova (po bilo kojoj osnovi).

U tom slučaju može doći do situacije u kojoj kupac nekretnine, ovdje ovrhovoditelj, odbija dobrovoljno uplatiti navedeni iznos. S ciljem da se to spriječi predlaže se da sud ne vraća iznos kupovnine ovrhovoditelju.

17. Zaključno, ovršenik predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu odluku na način da prihvati prijedlog ovršenika radi namirenja troškova unovčenja predmeta razlučnog prava i kupca obveže na uplatu (točka I. izreke), odnosno da preinači pobijanu odluku na način da ne oslobodi kupca polaganja kupovnine za preostali iznos (točka II. izreke), a u suprotnom da ukine rješenje i predmet vrati na ponovno suđenje.

Ovršenik,
po stečajnom upravitelju: